

Den umiddelbare og sårbare tro

Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget; og den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig. Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb. (Matthæus 18, 4 - 6)

Sådan siger Jesus i denne søndags evangelium. Det er da voldsomt! Siger han virkelig, at vi skal drukne dem, der skader børn? Nej og atter naj! Men han bruger dette kraftige billede for at understrege, hvor alvorligt det er at skade et barn.

Det sårbare, tillidsfulde barn, der rækker sine små hænder ud og beder om hjælp og beskyttelse, er et udtryk, der har noget særligt; ja noget guddommeligt over sig.

Den tillid og den sårbarhed som her kommer til udtryk, fylder en med ydmyghed, for tænk at have så stor en tiltro til den voksne, og tænk hvis vi som voksne svigter et sådant barn.

Det er netop barnets umiddelbare tillid, som Jesus henviser til, en umiddelbar tillid i al sin sårbarhed. Det er den tro, han efterlyser hos sine disciple; ja hos os voksne. Barnets tro, som en grundlæggende tillid. Her er håbet endnu ubrudt. Her er kærligheden udelt, vendt imod alle. Her er paradiset dør endnu ikke lukket, himmeriget er deres, de tilhører Gud.

Det betyder ikke, at børn er engle, der aldrig fejler. Nej, fejltrin hører også børneverdenen til, også de er en del af syndens verden. Hvad Jesus finder hos barnet er, som nævnt, troen, der i sin umiddelbarhed er ren. Som på billede af Dorothea Steigerwalds skulptur: "Bleib sein Kind"

Budskabet er da to ting: At vi skal blive som børn i vort forhold til Gud. Og, at vi skal bruge vor kunst og snilde på, at bevare børnene i deres barnetro på Gud og Kristus.

Dorothea Steigerwald: Bleib sein Kind (Vær altid hans barn)

Hvordan gør vi det? Er det ikke at lukke øjnene og være naiv?

Nej, vil jeg påstå!

Jeg har selv brugt Steigerwalds skulptur, som jeg har en udgave af derhjemme, til at fastholde mig selv på, hvad tro er. Jeg har brugt den, ved at se på den, mens jeg recitere ordene "Bleib sein Kind (Vær hans barn)", læse en tekst som dagens evangelium og bede Fadervor. Alt sammen for at fastholde mig på en grundlægende tro på Gud og livet.

Så enkelt er det, at bag om alle refleksioner, beror livet på en tro og en tillid, en tro og en tillid til Gud og livet. Uden denne tro og tillid mister vi fodfæste og synker ned i uvishedens mørke med os selv og kun os selv.

Derfor skal vi fastholde os selv på den umiddelbare tro. Og, endvidere give den videre til vore børn.

Det sidste kan vi gøre ved at bede Fadervor med vore børn eller børnebørn, synge salmer og læse fra en børnebibel. Frem for alt, at vi ikke tager deres tro på Gud fra dem, men hjælper dem til at finde ord og billeder for den.

"Jeres himmelske faders vilje er, at ikke en eneste af disse små skal gå fortabt", slutter Jesus. Jamen, så lad os tage troen til os og lægge os selv og vore børn i Guds store hånd.

Sognepræst Mogens Thams